

Arrest

nr. 338 996 van 8 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LAMARCHE
Rue Grande 84
5500 DINANT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 30 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LAMARCHE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U, H. A M A. (°2001), verklaart over de Palestijnse nationaliteit te beschikken. U bent een soennitische Arabier afkomstig uit de stad Beit Lahiya in Noord-Gaza.

Hier ging u naar school tot de tweede graad van het secundair onderwijs. Vervolgens werkte u in de landbouw en als mecanicien samen met uw vader en broers.

Op 8 augustus 2023 verliet u Gaza en reisde via Egypte met een Turks visum naar Turkije. Vervolgens reisde u vanuit Bodrum naar Griekenland. Op 19 augustus 2023 kwam u aan op het eiland Leros.

De boot waarmee u aankwam, werd tegengehouden en de inzittenden werden meegenomen door de politie. U verbleef vijf dagen in een gesloten centrum en werd vervolgens overgebracht naar een open opvangcentrum op het eiland Kos. Op 22 augustus 2023 werden in Griekenland uw vingerafdrukken geregistreerd en op 13 september 2023 uw verzoek om internationale bescherming. Op 16 oktober 2023 werd u de vluchtelingenstatus toegekend en diezelfde dag ontving u uw Griekse identiteitskaart te Kos. Uw Grieks reispaspoort werd uitgereikt op 17 november 2023.

U diende het opvangcentrum in Kos te verlaten. U ging naar Athene en vervolgens naar Kreta. Hier werkte u 21 dagen in de landbouw, maar uw werkgever betaalde u te weinig uit waardoor u besloot te vertrekken. U ging meer dan twaalf keer op reis tussen de steden en eilanden in Griekenland. Daarna ging u naar Thessaloniki, omdat u bericht gekregen had dat u uw reispaspoort kon ophalen. Hier verbleef u tien dagen bij een vriend van uw vader, die de Griekse nationaliteit bezit. Opnieuw ging u naar Athene. Op elke plek zocht u naar werk en onderdak, maar tevergeefs. De situatie was niet houdbaar en u kocht een vliegticket naar België. Op 24 december 2023 kwam u aan in België en op 27 december 2023 diende u er een verzoek om internationale bescherming in.

U stelt niet terug te kunnen naar Griekenland daar u er geen leven kunt uitbouwen. Zo is er geen werk, geen huisvesting, geen medische of andere ondersteuning.

Ter staving van uw verzoek legde u de kopieën van volgende documenten neer: uw Griekse verblijfskaart en reispaspoort, de identiteitspagina van uw Palestijns paspoort, uw Palestijnse identiteitskaart (origineel), uw geboorteakte, een document in het kader van de aanvraag van uw paspoort, enkele foto's uit Gaza, een foto uit Griekenland, een psychologisch attest (d.d. 25/03/2025) en een doktersattest (d.d. 07/06/2024).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het voorgelegde psychologisch attest (d.d. 25/03/2025) komen bij u volgende symptomen naar voren: een depressief humeur, angstgevoelens, slapeloosheid, verlies aan appetijt, geheugenproblemen, sociaal isolement en een staat van alertheid. De klinisch psycholoog stelt signalen vast van een post-traumatische stressstoornis (PTSS) met depressieve en angstsymptomen. Gezien het conflict in Gaza aanhoudt, is het volgens de psycholoog moeilijk om een snelle verbetering van de symptomen te verkrijgen. Dit attest werd opgesteld in het kader van een aanvraag voor een overplaatsing naar een ander opvangcentrum, daar het opvangcentrum van Florennes naast een militair vliegveld ligt en uw symptomen verergeren bij het horen van de vliegtuigen. Daarnaast ging u ook eenmalig op controle bij een dokter, die eveneens signalen van PTSS vaststelde, zoals angsten, slaapstoornis, verlies van appetijt en een triest humeur (attest d.d. 07/06/2024).

Uzelf verklaarde dat u zich depressief voelde en angstig (CGVS, p.3). U piekert veel en vertrouwt niemand. Ook zitten uw gedachten op een andere plaats als u bijvoorbeeld in gesprek bent met iemand. U gaf aan dat u vijf keer naar de psycholoog ging. Daarna veranderde u van opvangcentrum, kreeg u een Palestijnse kamergenoot en vond u werk. Hierdoor verbeterde uw gezondheidssituatie, zo verklaarde u.

Om op passende wijze tegemoet te komen aan uw situatie werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CGVS. Zo werd benadrukt dat er vertrouwelijk en professioneel wordt omgegaan met uw verklaringen en dat de nodige discretie aan de dag gelegd wordt bij de behandeling van uw verzoek. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op 27 maart 2025 werd gepolst naar uw medische problemen en werd u gevraagd of u zich oké voelde om het interview te doen, waarop u instemmend antwoordde (CGVS, p.4). Er werd meegedeeld dat u het zeker moest melden wanneer u zich niet goed zou voelen, en dat er altijd een pauze kon genomen worden. Na de pauze gaf u opnieuw aan dat alles oké was (CGVS, p.14). Verder werd u op het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u het gevoel had dat u alles kon vertellen en of u zich oké voelde tijdens het interview, waarop u instemmend antwoordde (CGVS, p.21). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd, naast een verwijzing van uw advocaat naar uw geheugen en de data, door u of advocaat geen melding gemaakt van ongemakken. Ook het CGVS kon dergelijke noden niet vaststellen in uw hoofde tijdens het persoonlijk onderhoud.

Tijdens het gehoor blijkt op geen enkel moment dat u zich vanwege uw gezondheidssituatie of vanwege uw gespannen situatie belemmerd voelde in het uiteenzetten van uw verklaringen.

Wat betreft de stukken die u neerlegt en verklaringen die u aanhaalt met betrekking tot uw mentale en fysieke gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er op worden gewezen dat deze niet aantonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (blauwe map, stukken 1 en 2), alsook uit uw verklaringen (CGVS, p.2) en uw Griekse ID kaart geldig tot 15/10/2026 en uw Grieks reispaspoort geldig tot 16/11/2028, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties van erbarmelijke levensomstandigheden, incident(en) met (een) derde(n), een éénmalige of eerder aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten, ..., moet worden

opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u geen ernstige pogingen ondernam om uw leven in Griekenland op te bouwen. Zo verbleef u na het ontvangen van uw Griekse verblijfskaart (ADET) slechts een goeie twee maanden in Griekenland vooraleer u doorreisde naar België. Dit toont allerminst een gegrond initiatief langs uw kant om aldaar een duurzaam leven uit te bouwen. Voorts bleef u telkens slechts korte periodes op dezelfde plaats, waardoor het onmogelijk wordt om ergens een leven uit te bouwen (CGVS, p.14-15). Zo bleef u niet langer wachten op de mogelijke taallessen in Thessaloniki, ging u niet terug naar een organisatie van dewelke u voedsel zou ontvangen, had u geen geduld om langer bij een vriend van uw vader te verblijven en reisde u telkens van de ene naar de andere plaats. U hiermee geconfronteerd, wierp u op dat uw hoofd vol gedachten zat, dat er geen werk of onderdak te vinden was, en dat u alleen was. Deze elementen bieden echter geen verklaring inzake het gegeven waarom u niet langer op één plaats verbleef om daar meer kansen te creëren om een duurzaam leven uit te bouwen. Bovendien dienen de nodige kanttekeningen geplaatst te worden bij deze elementen, zie infra. Verder werd u gevraagd naar uw fiscaal nummer (AFM), waarna u eerst antwoordde dit niet gekregen te hebben (CGVS, p.13). U geconfronteerd met het gegeven dat u dit automatisch krijgt bij uw ADET (zie informatie infra), stelde u dat dit klopt, maar dat u dit niet ging halen, daar u geadviseerd werd door vrienden dat dit een negatief effect zou hebben op uw toekomstige asielaanvraag in België (CGVS, p.13). Ook deed u geen enkele inspanning om uw sociaal zekerheidsnummer (AMKA) aan te vragen. Dergelijke houding en de anticipatie op een vertrek uit Griekenland tonen aan dat u geen enkele intentie had om aldaar te blijven en er een duurzaam leven uit te bouwen. Dat u bijgevolg opwerpt niet terug te kunnen naar Griekenland omdat het moeilijk is om daar een leven op te bouwen, valt dan ook weinig serieus te noemen. U deed immers amper pogingen om als begunstigde van internationale bescherming er uw leven op duurzame wijze uit te bouwen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, taalonderwijs, huisvesting, of medische zorgen, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden.

Ten eerste werd u de vraag gesteld of u op zoek bent gegaan naar **taallessen**. U antwoordde louter 'dat bestaat niet' (CGVS, p.14). Er werd u echter gewezen op het feit dat er in Griekenland wel degelijk taallessen bestaan en er mensen zijn die de taal leren. Opnieuw werd u de vraag gesteld of u zelf op zoek bent gegaan.

Wederom bleef u herhalen dat het niet bestaat en dat u wel gezocht heeft. Hierna vertelde u echter dat er wel taallessen beschikbaar waren in Thessaloniki (CGVS, p.14). Hier was de cursus al begonnen en diende u vier maanden te wachten tot het begin van de nieuwe cursus waarvoor u zich kon inschrijven. Hierop wachtte u dan weer niet daar u reeds voor het verstrijken van deze vier maanden Griekenland verliet. Bijgevolg dient aangestipt te worden dat u wel degelijk toegang kende tot taallessen, maar dat het aan u is hier de nodige stappen toe te zetten en enig geduld uit te oefenen. Er kan immers verwacht worden dat u de nodige stappen zou ondernemen om de taal te leren, daar dit volgens uw verklaringen het begin van alles is. Uw gebrek aan initiatief hieromtrent mag uiterste verbazing heten en toont op geen enkele manier aan dat uw rechten in Griekenland niet geëerbiedigd werden.

Ten tweede stelde u dat er in Griekenland geen **werk** is. Toch werkte u voor 21 dagen op Kreta in de landbouw (CGVS, p.12), hield u in Kos voor tien dagen een klein illegaal winkeltje open (CGVS, p.16-17) en werd u ingeschreven bij een Turks bouwbedrijf, maar vond u deze job te zwaar voor het loon dat u zou krijgen (CGVS, p.16, 20). Bijgevolg dient uw bewering dat er in Griekenland geen werk is, reeds met de nodige relativering bekeken te worden. U was immers wel degelijk in staat om werk te vinden in verschillende

sectoren, en dit zelfs zonder de kennis van de Griekse taal. Ook bleef u na het ontvangen van uw beschermingsstatuut slechts een goeie twee maanden in Griekenland. Dit getuigt dan ook opnieuw van weinig initiatief langs uw kant om er een duurzaam verblijf uit te bouwen. U toont dan ook niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet ook worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van de arbeidsmarkt in deze lidstaat op zich. Daarbij dient nog te worden opgemerkt dat u zich voor enige hulp en procedures in het kader van uw zoektocht naar werk of de afwezigheid ervan net zoals de Griekse onderdanen tot de correct instanties dient te wenden.

Ten derde verwees u nog naar de problematiek om **huisvesting** te vinden. U verwijst naar het feit dat mensen op straat slapen (CGVS, p.20) en dat ook u soms op straat bent belandde (CGVS, p.14-15). Echter verbleef u na het verkrijgen van uw beschermingsstatuut en het verlaten van het opvangcentrum te Kos volgens uw verklaringen 21 dagen op Kreta waar u onderdak kreeg van uw werkgever (CGVS, p.14), verbleef u in Thessaloniki tien dagen bij een vriend van uw vader die de Griekse nationaliteit heeft (CGVS, p.12, 16), en vond u in Athene een huis of appartement waar u voor tien euro per nacht samen met anderen kon verblijven (CGVS, p.15). Opnieuw kan geenszins vastgesteld worden dat u in Griekenland niet in staat was om een dak boven uw hoofd te vinden. U kon zichzelf bijgevolg uit de slag trekken en kende de nodige zelfredzaamheid om onderdak te vinden en te betalen.

Er kan van u als begunstigde van internationale bescherming verwacht worden dat u de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Het is voor u niet mogelijk om op basis van zulk kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland.

Volledigheidshalve bemerkt het CGVS nog dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed.

Voorts stelde u dat u geen **medische ondersteuning** kon krijgen in Griekenland (CGVS, p.17).

Gevraagd naar medische problemen na het verkrijgen van uw beschermingsstatuut vertelde u dat u eens 'verkouden was, koorts had en alles' (CGVS, p.17). Hiervoor ging u naar een ziekenhuis waar u in het Engels probeerde uit te leggen waar u last van had, maar konden ze u niet goed verstaan, waarna u louter pijnstillers (paracetamol) kreeg. De bewering dat de artsen echter niet zouden begrepen hebben wat er aan de hand was, betreft een blote bewering. Ook legt u hier geen enkel bewijs omtrent voor. Het voorschrijven van pijnstillers kan dan ook evengoed een gepaste behandeling geweest zijn. Daarenboven dient vastgesteld te worden dat u wel degelijk toegang had tot de gezondheidssector, dat u op consultatie kon gaan en dat u vervolgens medicatie verkreeg. Vervolgens werd u de vraag gesteld of u daarna nog eens medische hulp nodig had, waarop u aangaf dat u nog ziek geworden was (CGVS, p.17). Echter ging u toen niet opnieuw naar een dokter of ziekenhuis en antwoordde u dat u vertrokken bent uit Griekenland. Verder werd u nog de vraag gesteld of u in Griekenland ooit psychologische hulp heeft gezocht (CGVS, p.18). U haalde aan van niet en voegde toe dat dit niet bestaat. Voorts werd u gevraagd of u dergelijke hulp gezocht heeft en hiertoe stappen zette, waarop u aangaf dat niemand u geholpen heeft om u te ondersteunen en een psycholoog te vinden. Of u naar een dokter bent gegaan om te vragen naar psychologische hulp, stelde u nog van niet. Uw advocaat voegde nog toe dat het voor u in Gaza en Griekenland niet duidelijk was wat een psycholoog precies is, waardoor u niet kon beseffen dat het voor u noodzakelijk zou zijn om naar een psycholoog te gaan (CGVS, p.22). Echter dient opgemerkt te worden dat u ondertussen in België vijf keer naar een psycholoog bent geweest en de behandeling stopgezet is (CGVS, p.3). Bijgevolg heeft u dan ook een duidelijk beeld van

wat een psycholoog is en welke hulp deze kan bieden. Het CGVS merkt echter op dat het aan u, als begunstigde van internationale bescherming, is om de nodige stappen te zetten hier toegang toe te krijgen. Men kan immers niet verwachten dat enige psychologische hulp zich vanzelf zal aanbieden terwijl u dit nergens meldt. Dat u in Griekenland op geen enkele manier zou kunnen doorverwezen worden, is evenmin aannemelijk. Zo zou u bij een huisarts of andere instantie uw situatie kunnen uiteenzetten om deze doorverwijzing te ontvangen, maar dient u wederom wel de nodige stappen hiertoe te zetten. U toont dan ook op geen enkele manier aan dat u bij een eventuele terugkeer naar Griekenland geen psychologische opvolging zou kunnen genieten.

Waar u bijgevolg verwijst naar de afwezigheid van medische hulp in Griekenland kan opnieuw niet ingezien worden hoe uw rechten hieromtrent geschonden zouden worden. U toont immers op geen enkele manier aan dat u medische hulp geweigerd werd noch dat u enige problemen kende inzake het vinden van medische hulp. Dergelijke problemen bij een terugkeer zijn dan ook volledig hypothetisch. Als begunstigde van internationale bescherming moet u tevens in dezelfde mate beroep doen op de medische sector als de Griekse burgers.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw mentale gezondheidstoestand (CGVS, p. 3), is niet voldoende om aannemelijk te maken dat een terugkeer naar Griekenland niet mogelijk is voor u. Uit de informatie en attesten die u hebt verstrekt, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Niets wijst er namelijk op dat uw psychologische problemen een niveau van ernst zouden bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. De attesten verwijzen naar signalen van PTSS met depressieve en angstsymptomen. Het attest van uw klinisch psycholoog vermeldt dat psychosociale interventie een verlichting van uw lijden kan bereiken, maar bevat geen andere aanwijzingen. Echter werd ondertussen de psychologische hulp stopgezet. Verder blijkt dat u reeds te kampen had met psychologische problemen vanaf uw vertrek uit Gaza (CGVS, p.17). Desondanks bent u er in geslaagd op illegale wijze naar Griekenland te reizen, steeds in uw levensonderhoud te voorzien, zo werkte u zowel in Griekenland als hier in België, kon u onderdak vinden, de nodige medische zorgen verkrijgen, slaagde u er in de nodige stappen te zetten zodoende uw Griekse documenten te verkrijgen en vervolgens naar België te komen op eigen initiatief. Al deze zaken getuigen van een hoge mate van zelfredzaamheid en autonomie in uw hoofde. Daarbij werd u wel vaker geholpen door vrienden en familie van u. Zo leende u geld van vrienden en familie om uw reispaspoort te bekostigen en uw vliegticket naar België (CGVS, p.12, 21), kreeg u geld van uw neef, die zich eerst in België en later in Duitsland bevindt (CGVS, p.16), en haalde u zelf aan dat u uw plan trok (CGVS, p.16). Dit deed u evenzeer toen u in België in eerste instantie geen opvangcentrum werd toegekend (CGVS, p.18). Daarnaast haalde u aan : "Nu als ik iets nodig heb, dan kan ik ook wel iemand bellen om mij financieel te steunen" (CGVS, p.12). U kan bijgevolg wel degelijk rekenen op de nodige financiële ondersteuning en netwerk. Ook verblijft de vriend van uw vader nog steeds in Thessaloniki, heeft hij de Griekse nationaliteit, spreekt hij de Griekse taal en heeft hij u in het verleden reeds onderdak en ondersteuning geboden. Toen u gevraagd werd waarom u niet langer bij hem verbleef, gaf u aan dat u geen geduld had en dat het voor die vriend moeilijk was om voor u te zorgen, daar hij geen werk had (CGVS, p.15-16).

Hieraan kan echter geen geloof worden gezegd, daar uw verklaringen geenszins stroken met zijn levenssituatie zoals u deze voorstelt. Zo krijgt deze vriend van uw vader immers een uitkering van de autoriteiten, helpt hij tegen een vergoeding mensen die hun paspoort komen ophalen en helpt hij soms met tolken daar hij Grieks spreekt. Dat hij bijgevolg de zoon van een vriend van hem niet wat langer onderdak zou kunnen bieden en/of ondersteunen tot u uw eigen onderkomen zou vinden, kadert allerminst in een aannemelijk geheel. Bovendien was u in staat om hulp te krijgen van een organisatie in Thessaloniki (CGVS, p.15). Zo stond u bij hen ingeschreven en kreeg u een bon om voedsel te ontvangen. Echter keerde u zelf niet terug naar de organisatie, waardoor u hun hulp niet kon ontvangen. Bijgevolg kan niet aangenomen worden dat uw mentale toestand u verhindert uw rechten uit te oefenen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en kunt u rekenen op de nodige (financiële) ondersteuning van familie, vrienden en kennissen.

Het Commissariaat-generaal wijst er nog op dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece -

Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Waar u tenslotte nog opwierp dat er in Griekenland geen leefloon of sociale woning te verkrijgen is, werd u gevraagd of u zich hierover gaan informeren bent (CGVS, p.20). U haalde aan dat u er mensen wel naar vroeg, maar dat zij ook aangaven dat het niet mogelijk was. Gevraagd aan welke mensen u dit vroeg, stelde u mensen die u ontmoette of op de markt zag, de meesten van hen waren Arabische mensen. U toont bijgevolg op geen enkele manier aan dat u de toegang tot een leefloon of sociale woning of de procedures hiertoe zou geweigerd zijn, noch dat u enige problemen kende inzake het vinden van deze zaken. Opnieuw betreffen dit dan ook blote beweringen die bij een terugkeer volledig hypothetisch zijn. Als begunstigde van internationale bescherming moet u tevens dezelfde stappen zetten als de Griekse burgers om hier toegang toe te krijgen. Het louter rondvragen hieromtrent bij andere Arabieren volstaat geenszins om vast te stellen dat uw rechten niet geëerbiedigd werden. U dient zich immers tot de correcte instanties te wenden, hetgeen u naliet te doen.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw Griekse identiteitskaart en reispaspoort (nog steeds geldig) staven louter uw beschermingsstatuut in Griekenland. Uw Palestijnse identiteitsdocumenten - de identiteitspagina van uw paspoort, uw identiteitskaart, uw geboorteakte en een document inzake de aanvraag van uw paspoort – en de foto's vanuit Gaza tonen slechts uw identiteit en nationaliteit aan, hetgeen hier niet betwist wordt. Deze zijn echter niet relevant in het kader van een beoordeling naar uw vrees ten aanzien van Griekenland. De ene foto uit Griekenland zegt verder niets over uw verblijf aldaar, noch over uw bewering dat u aldaar uw rechten niet kunt doen gelden. Het psychologisch attest en het attest van uw dokter werden supra reeds besproken. Deze tonen niet aan dat u een bijzondere kwetsbaarheid ervaart, die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen. U ging in België vijf keer naar de psycholoog, maar daarna werd uw behandeling stopgezet (CGVS, p.3). Zoals supra aangegeven werd de nodige zelfredzaamheid bij u vastgesteld, waardoor u niet voldoende aannemelijk maakt dat een terugkeer naar Griekenland niet mogelijk is voor u. Deze attesten kunnen hier geen ander licht op werpen. Bovendien toont u op geen enkele manier aan dat u bij een eventuele terugkeer naar Griekenland geen psychologische opvolging zou kunnen genieten.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “*artikelen 48/3, 48/4 en 57/6 § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals van de schending van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951.*”

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“De tegenpartij is van mening dat verzoeker heeft bescherming verkregen in een andere lidstaat (Griekland) en dat hij derhalve kan terugkeren en zich in dat land kan vestigen.

1. Om te beginnen moet worden bevestigd dat de tegenpartij erkent dat ten aanzien van verzoeker bijzondere procedurele behoeften moeten worden erkend wegens zijn psychische gezondheidstoestand. De tegenpartij beperkt de in het kader van bijzondere procedurele behoeften te nemen maatregelen tot procedurele aspecten, die geen rol spelen in het stadium van de beoordeling van de inhoud van de behoefte aan bescherming.

Verzoeker lijdt echter aan een posttraumatische stressstoornis (PTSS) met depressieve en angstsymptomen.

Dit betekent dat hij zich in een bijzonder kwetsbare situatie bevindt, waarmee rekening moet worden gehouden.

De tegenpartij heeft in haar beslissing geen rekening gehouden met deze kwetsbaarheid in haar analyse van de situatie van verzoeker in Griekenland.

Dit heeft nochtans een sterke en concrete impact op zijn dagelijks leven.

In het psychologisch attest van 25 maart 2025 heeft de psycholoog van verzoeker bijvoorbeeld aanzienlijke angst, slapeloosheid, cognitieve problemen (problemen met het kortetermijngeheugen, ruimtelijke desoriëntatie), rusteloosheid en sociaal isolement vastgesteld.

Deze uitingen van de aandoening waaraan verzoeker lijdt, waarmee de tegenpartij geen rekening heeft gehouden, hebben niettemin een grote invloed op zijn persoonlijke situatie en zijn beschikbaarheid om zijn dagelijkse activiteiten uit te voeren.

2. De tegenpartij is van mening dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij bij terugkeer in een situatie van “zeer verregaande materiële deprivatie” die hij niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zou worden teweegbrengen.

In haar beslissing betreffende verzoeker heeft de tegenpartij verzoeksters situatie geenszins geplaatst in de context van de situatie van personen die in Griekenland internationale bescherming hebben verkregen.

Het is derhalve noodzakelijk een beeld te schetsen van deze zeer precare situatie. In een zeer recent rapport (RSA Report, Recognised Refugees 2025, march 2025, https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf), word een volledige analyse van de situatie van personen die in Griekenland als vluchteling zijn erkend opgesteld. Benadrukt moet worden dat dit verslag recenter is dan de verslagen waarop de tegenpartij haar besluit baseert.

[...]

Uit de in dit rapport verzamelde informatie blijkt dat er sprake is van aan de Griekse autoriteiten toe te rekenen structurele tekortkomingen waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland worden geconfronteerd.

Wij moeten concluderen dat de algemene situatie in Griekenland op systematische wijze leidt tot een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie voor personen die een internationale bescherming status hebben.

3. Het was in deze algemene context van extreme materiële deprivatie dat verzoeker moest proberen zich in Griekenland te vestigen, ondanks de psychologische kwetsbaarheid waarmee hij werd geconfronteerd.

De tegenpartij heeft getracht verzoekers geloofwaardigheid te ondermijnen door de moeilijkheden waarmee hij werd geconfronteerd een voor een te analyseren.

Al deze moeilijkheden houden echter verband met elkaar.

Zoals hierboven is aangetoond, is het immers noodzakelijk om in het bezit te zijn van bepaalde documenten om toegang te hebben tot huisvesting, gezondheidszorg of zelfs bijstand.

Er moet ook op worden gewezen dat verzoeker zich in een situatie van extreme zwakte bevindt als gevolg van zijn gezondheidstoestand.

De tegenpartij verweet verzoeker dat hij slechts twee maanden in Griekenland had verbleven nadat hij zijn verblijfsvergunning had verkregen en was derhalve van mening dat deze beperkte tijd hem had belet de nodige stappen te ondernemen om zich in Griekenland te vestigen.

Het feit dat verzoeker nog twee maanden is gebleven ondanks het feit dat hij geen huisvesting, geen inkomen en geen sociale bijstand had om de nodige stappen te ondernemen, toont aan dat hij toch heeft geprobeerd om zich in Griekenland te vestigen.

Gelet op de in het bovengenoemde rapport verstrekte informatie is het duidelijk dat het de tekortkomingen van de Griekse staat waren die verzoeker beletten zich in Griekenland te vestigen, en niet zijn gedrag.

Ondanks de systeem gebonden moeilijkheden waarmee hij werd geconfronteerd, heeft verzoeker niettemin stappen ondernomen om zich in Griekenland te vestigen.

Hij probeerde bijvoorbeeld taalcurssussen te vinden, maar moest 4 maanden wachten tot de nieuwe opleidingscyclus opnieuw begon.

Het was moeilijk voor te stellen dat hij zo lang zou moeten wachten in de toestand van materiële ontbering waarin verzoeker zich bevond. Wat werk betreft, het feit dat verzoeker bijbaantjes heeft gevonden "Dat was allemaal zwart werk." (NPO, p. 14) waarbij hij werd uitgebuit, stelt ons niet in staat te oordelen dat dit voldoende was om in zijn behoeften te voorzien.

Het is belangrijk om op te merken dat verzoeker verklaarde dat de werkgever hem niet alles betaalde wat hij hem schuldig was.: "De werkgever heeft me een deel betaald, niet volledig. » (NPO, p. 12)

Het waren de door de Griekse autoriteiten gestelde voorwaarden voor toegang tot de arbeidsmarkt die verzoeker de toegang tot die markt hadden belet.

Wat de huisvesting betreft, was de tegenpartij van mening dat het feit dat verzoeker tijdelijk onderdak had kunnen vinden bij vrienden volstond om aan te nemen dat hij een dak boven zijn hoofd had.

De huisvesting die verzoeker vond was tijdelijk.

Verder vermeldt de tegenpartij niet dat verzoeker regelmatig buiten sliep. Zo legt hij uit: "Ik bleef twee dagen in Kos. De eerste dag sliep ik in het park, want geen andere plek om te slapen. De tweede dag wachtte ik op de boot. » (NPO, p. 12).

Hij verklaart: "In Athene of andere plaatsen, of Kos, had ik helemaal geen plek om te kunnen slapen. » (NPO, p. 14).

Hij stelt dat : « In Athene heb ik ook op straat geslapen, maar de laatste dag 23/12/2023 heb ik wel bij iemand geslapen » (NPO, p. 15).

Verzoeker had dus niet altijd "een dak boven zijn hoofd", zoals de tegenpartij het uitdrukte. Als dit gebeurde, was het zeer tijdelijk en onzeker.

Met betrekking tot de medische behandeling heeft de tegenpartij op onduidelijke wijze verklaard dat verzoekers rechten zijn geëerbiedigd.

Zij is van mening dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij niet door de artsen kon worden begrepen toen hij naar het ziekenhuis ging.

Verwezen zij naar de objectieve informatie in het rapport, zoals hierboven uiteengezet. Bovendien is zij van mening, waarbij zij een zeer vreemde parallel trekt met het feit dat verzoeker hier in België door een psycholoog is behandeld, dat hij dus weet wat een psycholoog is en in Griekenland stappen had kunnen ondernemen om een dergelijke behandeling te laten instellen.

Er zij aan herinnerd dat de psychologische begeleiding die verzoeker in België kreeg (en die slechts tijdelijk werd stopgezet wegens de afwezigheid van de psycholoog, en niet uit wil van verzoeker), na zijn aankomst hier was opgezet en dat verzoeker dus in Griekenland niet kon weten wat die behandeling inhield.

Er zij ook aan herinnerd dat verzoeker, zodra hij de vluchtelingenstatus had verkregen, op geen enkele sociale steun meer kon rekenen om hem naar een psychologische begeleiding te verwijzen (zie hierboven).

In deze omstandigheden, en gelet op de moeilijke toegang tot gezondheidszorg voor vluchtelingen (zie hierboven), is het begrijpelijk dat verzoeker geen toegang had tot psychologische behandeling in Griekenland, ondanks zijn behoefte daaraan.

De problemen waarmee verzoeker zou worden geconfronteerd indien hij zou terugkeren, zijn nog steeds aanwezig als gevolg van de structurele tekortkomingen van de toegang tot gezondheidszorg voor vluchtelingen in Griekenland (zie hierboven).

De informatie die de tegenpartij in haar besluit heeft verstrekt over de toegang tot gratis gezondheidszorg in Griekenland is in tegenspraak met de informatie in bovengenoemd rapport.

Er zij op gewezen dat dit verslag (van maart 2025) recenter is dan de informatie waarop de tegenpartij zich baseert (2023 en 2024).

De tegenpartij is van mening dat verzoeker ondanks zijn psychologische situatie naar Griekenland kon terugkeren omdat hij financiële steun van zijn familie, vrienden en kennissen kon krijgen.

Het spreekt vanzelf dat de structurele tekortkomingen van de Griekse staat niet kunnen worden verholpen door de tijdelijke steun van de familieleden van verzoeker.

[...]

Met betrekking tot sociale bijstand of sociale huisvesting verklaart de tegenpartij dat de procedures om toegang daartoe te krijgen dezelfde zijn voor personen die internationale bescherming genieten als voor Griekse burgers.

Eens te meer wordt dit tegengesproken door de objectieve informatie in het rapport van maart 2025.

Uit de objectieve informatie in het rapport “Recognised Refugees” en uit verzoekers verklaringen blijkt duidelijk dat hij zich in een situatie van extreme materiële ontbering zou bevinden indien hij naar Griekenland zou terugkeren.

Bijgevolg dient hun bescherming in België te worden verleend.”

2.2. Verzoeker verwijst in de inventaris van het verzoekschrift middels URL naar volgend rapport: “Stuk 2: RSA Report, Recognised Refugees 2025, march 2025”.

2.3. Verweerder legt een aanvullende nota van 23 september 2025 neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende rapporten:

- “Country Report: Greece. Update 2023”, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24 juni 2024;
- “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022;
- “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024;
- “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024;
- “Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025;
- “Communication on the status of migration management in mainland Greece”, gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025;
- COI FOCUS GRECE “Aide aux migrants”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025.

2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarin hij middels URL verwijst naar (een update van) landeninformatie inzake de situatie van statushouders in Griekenland en inzake de situatie in Gaza.

Beoordeling

3. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens de gegevens in het administratief dossier werd verzoeker op 16 oktober 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg hij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder, waaronder zijn ADET die geldig is tot 15 oktober 2026 (info derde landen Griekenland; Eurodac hit; verzoekers ADET, toegevoegd aan het administratief dossier). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland van september 2024*”, p. 13; “*Country Report: Greece. Update 2023*”, p. 243). Verzoeker heeft bij het CGVS tevens zijn originele Grieks reispaspoort getoond, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier en dat geldig is van 17 november 2023 tot 16 november 2028.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

7. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Op basis van de veelheid aan informatie die wordt bijgebracht door beide partijen kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en

socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

9. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

10. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit de elementen in het administratief dossier en verzoekers verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande terecht en pertinent als volgt:

“De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw mentale gezondheidstoestand (CGVS, p. 3), is niet voldoende om aannemelijk te maken dat een terugkeer naar Griekenland niet mogelijk is voor u. Uit de informatie en attesten die u hebt verstrekt, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Niets wijst er namelijk op dat uw psychologische problemen een niveau van ernst zouden bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. De attesten verwijzen naar signalen van PTSS met depressieve en angstsymptomen. Het attest van uw klinisch psycholoog vermeldt dat psychosociale interventie een verlichting van uw lijden kan bereiken, maar bevat geen andere aanwijzingen. Echter werd ondertussen de psychologische hulp stopgezet. Verder blijkt dat u reeds te kampen had met psychologische problemen vanaf uw vertrek uit Gaza (CGVS, p.17). Desondanks bent u er in geslaagd op illegale wijze naar Griekenland te reizen, steeds in uw levensonderhoud te voorzien, zo werkte u zowel in Griekenland als hier in België, kon u onderdak vinden, de nodige medische zorgen verkrijgen, slaagde u er in de nodige stappen te zetten zodoende uw Griekse documenten te verkrijgen en vervolgens naar België te komen op eigen initiatief. Al deze zaken getuigen van een hoge mate van zelfredzaamheid en autonomie in uw hoofde. Daarbij werd u wel vaker geholpen door vrienden en familie van u. Zo leende u geld van vrienden en familie om uw reispaspoort te bekostigen en uw vliegticket naar België (CGVS, p.12, 21), kreeg u geld van uw neef, die zich eerst in België en later in Duitsland bevindt (CGVS, p.16), en haalde u zelf aan dat u uw plan trok (CGVS, p.16). Dit deed u evenzeer toen u in België in eerste instantie geen

opvangcentrum werd toegekend (CGVS, p.18). Daarnaast haalde u aan :*“Nu als ik iets nodig heb, dan kan ik ook wel iemand bellen om mij financieel te steunen”* (CGVS, p.12). U kan bijgevolg wel degelijk rekenen op de nodige financiële ondersteuning en netwerk. Ook verblijft de vriend van uw vader nog steeds in Thessaloniki, heeft hij de Griekse nationaliteit, spreekt hij de Griekse taal en heeft hij u in het verleden reeds onderdak en ondersteuning geboden.

Toen u gevraagd werd waarom u niet langer bij hem verbleef, gaf u aan dat u geen geduld had en dat het voor die vriend moeilijk was om voor u te zorgen, daar hij geen werk had (CGVS, p.15-16). Hieraan kan echter geen geloof worden gezegd, daar uw verklaringen geenszins stroken met zijn levenssituatie zoals u deze voorstelt. Zo krijgt deze vriend van uw vader immers een uitkering van de autoriteiten, helpt hij tegen een vergoeding mensen die hun paspoort komen ophalen en helpt hij soms met tolken daar hij Grieks spreekt. Dat hij bijgevolg de zoon van een vriend van hem niet wat langer onderdak zou kunnen bieden en/of ondersteunen tot u uw eigen onderkomen zou vinden, kadert allerm minst in een aannemelijk geheel. Bovendien was u in staat om hulp te krijgen van een organisatie in Thessaloniki (CGVS, p.15). Zo stond u bij hen ingeschreven en kreeg u een bon om voedsel te ontvangen. Echter keerde u zelf niet terug naar de organisatie, waardoor u hun hulp niet kon ontvangen. Bijgevolg kan niet aangenomen worden dat uw mentale toestand u verhindert uw rechten uit te oefenen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en kunt u rekenen op de nodige (financiële) ondersteuning van familie, vrienden en kennissen.”

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift opnieuw naar zijn kwetsbaarheid, het psychologisch attest van 25 maart 2025 en zijn psychologische problemen, maar weet hiermee de voormelde vaststellingen en appreciatie niet in een ander daglicht te stellen.

Uit de verklaringen van verzoeker en de door hem bijgebrachte psychologische en medische documenten kan niet blijken dat zijn psychologische problemen belangrijke negatieve gevolgen hebben op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en dat zijn medische toestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). Hij zet nergens *in concreto* uiteen in welke mate zijn (mentale) gezondheidstoestand hem belet om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de impact ervan zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten in Griekenland uit te oefenen.

Aldus kan in hoofde van verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker brengt wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker toont verder niet aan dat hij als statushouder in Griekenland geen toegang zal hebben tot medische opvolging en ondersteuning. Zo toont verzoeker niet aan dat de mogelijkheden of beperkingen om in dit verband zijn rechten als statushouder uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook Griekse onderdanen kunnen worden geconfronteerd. Waar zou blijken dat een noodzakelijke behandeling in Griekenland niet beschikbaar of toegankelijk is, merkt de Raad op dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich en dat verzoeker zich bijgevolg moet beroepen op de geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg, volstaat dit verder op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zoals hierboven reeds gesteld, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als voor Griekse onderdanen geldt. Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om *in concreto* aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en hij, zoals *in casu* aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. Verzoeker slaagt hier echter niet in. Verzoeker toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijk met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben tot de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg of deze niet zou kunnen genieten.

11. Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud zijn originele verblijfsvergunning (ADET) en origineel Grieks reispaspoort getoond, waarvan kopieën werden toegevoegd aan het administratief dossier. Het gegeven dat verzoeker over een geldige verblijfsvergunning (ADET) beschikt laat hem toe toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker *in casu*, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 19-20: “*Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.*”). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 19).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 15 oktober 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). De AMKA wordt pas gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA-rapport, juni 2024, p. 248). De beschikbare landeninformatie wijst niet op bijzondere problemen waar verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen nog zou dienen te voltooien. Verzoeker toont niet aan dat hij dit bij terugkeer naar Griekenland niet in orde zou kunnen brengen.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (UNHCR Greece, “*Living In Greece – Access to healthcare*”, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 49, p. 50-51).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 50).

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken. In de mate verzoeker verwijst naar de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, dient opgemerkt dat deze situatie niet op hem van toepassing is gezien hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

12. Wat betreft zijn persoonlijke situatie herneemt verzoeker in het verzoekschrift dat hij in Griekenland taalcursussen probeerde te vinden maar vier maanden diende te wachten, dat hij enkel zwart werk kon vinden en werd uitgebuit, dat zijn huisvesting slechts tijdelijk was en hij regelmatig op straat sliep en dat hij moeilijk toegang had tot gezondheidszorg. Verzoeker citeert in het verzoekschrift uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dienaangaande.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

“*Ten eerste werd u de vraag gesteld of u op zoek bent gegaan naar taallessen. U antwoordde louter ‘dat bestaat niet’ (CGVS, p.14). Er werd u echter gewezen op het feit dat er in Griekenland wel degelijk taallessen bestaan en er mensen zijn die de taal leren. Opnieuw werd u de vraag gesteld of u zelf op zoek bent gegaan. Wederom bleef u herhalen dat het niet bestaat en dat u wel gezocht heeft. Hierna vertelde u echter dat er wel taallessen beschikbaar waren in Thessaloniki (CGVS, p.14).*

Hier was de cursus al begonnen en diende u vier maanden te wachten tot het begin van de nieuwe cursus waarvoor u zich kon inschrijven. Hierop wachtte u dan weer niet daar u reeds voor het verstrijken van deze vier maanden Griekenland verliet. Bijgevolg dient aangestipt te worden dat u wel degelijk toegang kende tot taallessen, maar dat het aan u is hier de nodige stappen toe te zetten en enig geduld uit te oefenen. Er kan

immers verwacht worden dat u de nodige stappen zou ondernemen om de taal te leren, daar dit volgens uw verklaringen het begin van alles is. Uw gebrek aan initiatief hieromtrent mag uiterste verbazing heten en toont op geen enkele manier aan dat uw rechten in Griekenland niet geëerbiedigd werden.

Ten tweede stelde u dat er in Griekenland geen **werk** is. Toch werkte u voor 21 dagen op Kreta in de landbouw (CGVS, p.12), hield u in Kos voor tien dagen een klein illegaal winkeltje open (CGVS, p.16-17) en werd u ingeschreven bij een Turks bouwbedrijf, maar vond u deze job te zwaar voor het loon dat u zou krijgen (CGVS, p.16, 20). Bijgevolg dient uw bewering dat er in Griekenland geen werk is, reeds met de nodige relativering bekeken te worden. U was immers wel degelijk in staat om werk te vinden in verschillende sectoren, en dit zelfs zonder de kennis van de Griekse taal. Ook bleef u na het ontvangen van uw beschermingsstatuut slechts een goeie twee maanden in Griekenland. Dit getuigt dan ook opnieuw van weinig initiatief langs uw kant om er een duurzaam verblijf uit te bouwen. U toont dan ook niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet ook worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van de arbeidsmarkt in deze lidstaat op zich. Daarbij dient nog te worden opgemerkt dat u zich voor enige hulp en procedures in het kader van uw zoektocht naar werk of de afwezigheid ervan net zoals de Griekse onderdanen tot de correcte instanties dient te wenden.

Ten derde verwees u nog naar de problematiek om **huisvesting** te vinden. U verwijst naar het feit dat mensen op straat slapen (CGVS, p.20) en dat ook u soms op straat bent belandde (CGVS, p.14-15). Echter verbleef u na het verkrijgen van uw beschermingsstatuut en het verlaten van het opvangcentrum te Kos volgens uw verklaringen 21 dagen op Kreta waar u onderdak kreeg van uw werkgever (CGVS, p.14), verbleef u in Thessaloniki tien dagen bij een vriend van uw vader die de Griekse nationaliteit heeft (CGVS, p.12, 16), en vond u in Athene een huis of appartement waar u voor tien euro per nacht samen met anderen kon verblijven (CGVS, p.15). Opnieuw kan geenszins vastgesteld worden dat u in Griekenland niet in staat was om een dak boven uw hoofd te vinden. U kon zichzelf bijgevolg uit de slag trekken en kende de nodige zelfredzaamheid om onderdak te vinden en te betalen.

Er kan van u als begunstigde van internationale bescherming verwacht worden dat u de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Het is voor u niet mogelijk om op basis van zulk kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland.

[...]

Voorts stelde u dat u geen **medische ondersteuning** kon krijgen in Griekenland (CGVS, p.17). Gevraagd naar medische problemen na het verkrijgen van uw beschermingsstatuut vertelde u dat u eens 'verkouden was, koorts had en alles' (CGVS, p.17). Hiervoor ging u naar een ziekenhuis waar u in het Engels probeerde uit te leggen waar u last van had, maar konden ze u niet goed verstaan, waarna u louter pijnstillers (paracetamol) kreeg. De bewering dat de artsen echter niet zouden begrepen hebben wat er aan de hand was, betreft een blote bewering. Ook legt u hier geen enkel bewijs omtrent voor. Het voorschrijven van pijnstillers kan dan ook evengoed een gepaste behandeling geweest zijn. Daarenboven dient vastgesteld te worden dat u wel degelijk toegang had tot de gezondheidssector, dat u op consultatie kon gaan en dat u vervolgens medicatie verkreeg. Vervolgens werd u de vraag gesteld of u daarna nog eens medische hulp nodig had, waarop u aangaf dat u nog ziek geworden was (CGVS, p.17). Echter ging u toen niet opnieuw naar een dokter of ziekenhuis en antwoordde u dat u vertrokken bent uit Griekenland. Verder werd u nog de vraag gesteld of u in Griekenland ooit psychologische hulp heeft gezocht (CGVS, p.18). U haalde aan van niet en voegde toe dat dit niet bestaat. Voorts werd u gevraagd of u dergelijke hulp gezocht heeft en hiertoe stappen zette, waarop u aangaf dat niemand u geholpen heeft om u te ondersteunen en een psycholoog te vinden. Of u naar een dokter bent gegaan om te vragen naar psychologische hulp, stelde u nog van niet. Uw advocaat voegde nog toe dat het voor u in Gaza en Griekenland niet duidelijk was wat een psycholoog precies is, waardoor u niet kon beseffen dat het voor u noodzakelijk zou zijn om naar een psycholoog te gaan (CGVS, p.22). Echter dient opgemerkt te worden dat u ondertussen in België vijf keer naar een psycholoog bent geweest en de behandeling stopgezet is (CGVS, p.3). Bijgevolg heeft u dan ook een duidelijk beeld van wat een psycholoog is en welke hulp deze kan bieden. Het CGVS merkt echter op dat het aan u, als begunstigde van internationale bescherming, is om de nodige stappen te zetten hier toegang toe te krijgen. Men kan immers niet verwachten dat enige psychologische hulp zich vanzelf zal aanbieden terwijl u dit nergens meldt.

Dat u in Griekenland op geen enkele manier zou kunnen doorverwezen worden, is evenmin aannemelijk. Zo zou u bij een huisarts of andere instantie uw situatie kunnen uiteenzetten om deze doorverwijzing te ontvangen, maar dient u wederom wel de nodige stappen hiertoe te zetten. U toont dan ook op geen enkele manier aan dat u bij een eventuele terugkeer naar Griekenland geen psychologische opvolging zou kunnen genieten.

Waar u bijgevolg verwijst naar de afwezigheid van medische hulp in Griekenland kan opnieuw niet ingezien worden hoe uw rechten hieromtrent geschonden zouden worden. U toont immers op geen enkele manier aan dat u medische hulp geweigerd werd noch dat u enige problemen kende inzake het vinden van medische hulp. Dergelijke problemen bij een terugkeer zijn dan ook volledig hypothetisch. Als begunstigde van

internationale bescherming moet u tevens in dezelfde mate beroep doen op de medische sector als de Griekse burgers.”

Het louter bevestigen van zijn moeilijkheden in Griekenland, het opnieuw verwijzen naar zijn reeds afgelegde verklaringen en het aanhalen van algemene landeninformatie vormt geen dienstig verweer waarmee de voormelde terechte en pertinente motivering kan worden weerlegd of in een ander daglicht worden geplaatst.

De door verzoeker aangehaalde moeilijkheden, zoals op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting, gezondheidszorg en taallessen, volstaan niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Verweerder merkt verder terecht op dat uit de gedragingen en verklaringen van verzoeker blijkt dat hij geenszins de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. De bestreden beslissing motiveert als volgt:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u geen ernstige pogingen ondernam om uw leven in Griekenland op te bouwen. Zo verbleef u na het ontvangen van uw Griekse verblijfskaart (ADET) slechts een goeie twee maanden in Griekenland vooraleer u doorreisde naar België. Dit toont allerm minst een gegron d initiatief langs uw kant om aldaar een duurzaam leven uit te bouwen. Voorts bleef u telkens slechts korte periodes op dezelfde plaats, waardoor het onmogelijk wordt om ergens een leven uit te bouwen (CGVS, p.14-15). Zo bleef u niet langer wachten op de mogelijke taallessen in Thessaloniki, ging u niet terug naar een organisatie van dewelke u voedsel zou ontvangen, had u geen geduld om langer bij een vriend van uw vader te verblijven en reisde u telkens van de ene naar de andere plaats. U hiermee geconfronteerd, wierp u op dat uw hoofd vol gedachten zat, dat er geen werk of onderdak te vinden was, en dat u alleen was. Deze elementen bieden echter geen verklaring inzake het gegeven waarom u niet langer op één plaats verbleef om daar meer kansen te creëren om een duurzaam leven uit te bouwen. Bovendien dienen de nodige kanttekeningen geplaatst te worden bij deze elementen, zie infra. Verder werd u gevraagd naar uw fiscaal nummer (AFM), waarna u eerst antwoordde dit niet gekregen te hebben (CGVS, p.13). U geconfronteerd met het gegeven dat u dit automatisch krijgt bij uw ADET (zie informatie infra), stelde u dat dit klopt, maar dat u dit niet ging halen, daar u geadviseerd werd door vrienden dat dit een negatief effect zou hebben op uw toekomstige asielaanvraag in België (CGVS, p.13). Ook deed u geen enkele inspanning om uw sociaal zekerheidsnummer (AMKA) aan te vragen. Dergelijke houding en de anticipatie op een vertrek uit Griekenland tonen aan dat u geen enkele intentie had om aldaar te blijven en er een duurzaam leven uit te bouwen. Dat u bijgevolg opwerpt niet terug te kunnen naar Griekenland omdat het moeilijk is om daar een leven op te bouwen, valt dan ook weinig serieus te noemen. U deed immers amper pogingen om als begunstigde van internationale bescherming er uw leven op duurzame wijze uit te bouwen.”

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging van de voormelde terechte en pertinente vaststellingen. Verzoeker komt in wezen niet verder dan het poneren dat hij wel degelijk heeft geprobeerd om zich te vestigen in Griekenland, maar toont geenszins *in concreto* aan dat hij een oprechte intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting, tewerkstelling, toegang tot medische zorg en taallessen, en hij Griekenland verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus (na nauwelijks drie maanden), kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of medische zorgen.

Verzoeker toont met de herneming van zijn reeds afgelegde verklaringen en zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taal cursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid (zie *supra*), toont verder niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien in Griekenland.

De Raad acht het dan ook niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

13. Verzoekers algemeen betoog en zijn bemerkingen zoals aangebracht in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota doen aan het voorgaande geen afbreuk. De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie is (deels) dezelfde als of ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde landeninformatie. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift en in de door verzoeker neergelegde aanvullende nota naar algemene landenrapporten, waaronder het rapport "*Recognised Refugees 2025. Acces to documents and socio-economic rights*" van RSA van maart 2025 en het AIDA rapport van 2025 die in de hogere bespreking terdege zijn meegenomen, volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Verzoeker toont aldus niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, zijn rechten niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving haar daartoe bieden. Een algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland volstaat gelet op voorgaande concrete overwegingen niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoeker aldus in gebreke blijft.

14. Verder dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU.

Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. *In casu* heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-*acquis*, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. De Raad ontwaart noch in het persoonlijk onderhoud van verzoeker, noch in het verzoekschrift concrete en ernstige stappen die hij zou hebben ondernomen met het oog op het vinden van huisvesting of tewerkstelling, zoals reeds hoger uiteengezet.

Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97].

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94 met verwijzing naar het arrest *Jawo* van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

15. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij als gevolg van de onverschilligheid van de Griekse overheden, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt of is terecht gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben uitgeput om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonbaar dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn.

Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofd sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

16. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend.

Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden

van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

17. Aangezien het voorliggend beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, moet er bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza in zijn aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting niet dienstig.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS